

Υπεύθυνη: Μαρία Φιλιοπούλου

Κοινωνικό Πολύκεντρο, Διοσκούρων 4 & Πολυγνώτου 2103310080-1 www.kpolykentro.gr

**«Τα δικαιώματά μας πάνω από τα κέρδη τους!»
Το μήνυμα των γαλλικών συνδικάτων ενάντια στο νέο αντεργατικό νόμο**

Η κοινή ανακοίνωση των γαλλικών συνδικάτων (CGT, FO, FSU, Union syndicale Solidaires, UNEF, UNL, FIDL) μετά τις μαζικές κινητοποιήσεις της 9ης Μαρτίου ενάντια στον νέο αντεργατικό νομοσχέδιο El Khomry (από το όνομα της Υπ. Εργασίας Myriam El Khomri).

Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις βλέπουν πίσω από το σχέδιο νόμου που πλήττει κύρια ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα βασικό εμπνευστή του, την Ένωση Επιχειρηματιών Γαλλίας (MEDEF), η οποία μέσω του προέδρου της Pierre Gattaz έσπευσε να οργανώσει συλλογή υπογραφών για τη στήριξη του νομοσχεδίου. «Απολύτως λογική κίνηση» εκτιμούν τα συνδικάτα, εφόσον ο νέος νόμος φέρνει νέα κέρδη για τις επιχειρήσεις μέσω της μεγαλύτερης ελαστικοποίησης της εργασίας και μείωσης του κόστους της στα επίπεδα του 19ου αιώνα...

Σύμφωνα με κοινή ανακοίνωση των γαλλικών συνομοσπονδιών «η τεράστια συμμετοχή εργαζομένων, ανέργων και φοιτητών στις κινητοποιήσεις της 9ης Μάρτη είχε σαν αποτέλεσμα την μερική

υποχώρηση της κυβέρνησης σε ορισμένα άρθρα, όπως η διατήρηση του επιδόματος των νέων που αναζητούν εργασία.

Ωστόσο, οι βελτιώσεις που ανακοίνωσε ο πρωθυπουργός δεν αλλάζουν τη γενική φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Δεν απαντούν στις ανησυχίες των νέων, των εργαζομένων και των ανέργων, για πρόσβαση στην εργασία και στην κοινωνική ασφάλιση. Η εξαγγελίες για δημιουργία ποιοτικών θέσεων εργασίας δεν δικαιολογούν τις περικοπές στην εργατική νομοθεσία που προτείνει το σχέδιο νόμου αντιθέτως απαιτούν

συνολική αλλαγή στην οικονομική και κοινωνική πολιτική. Το νομοσχέδιο εισάγει ρυθμίσεις πρωτοφανών περικοπών των εργατικών δικαιωμάτων και αυξάνει την εργασιακή ανασφάλεια, κυρίως για τους νέους.

Η αποκέντρωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων σε επίπεδο επιχείρησης και η περαιτέρω αποδυνάμωση των κλαδικών συμβάσεων, η αποδυνάμωση ατομικών δικαιωμάτων η αύξηση των ωρών εργασίας και η μείωση των υπερωριακών αμοιβών, οι διευκολύνσεις των απολύσεων, η κατάργηση του γιατρού εργασίας είναι μερικά μόνο παραδείγματα οπισθοδρόμησης της εργατικής νομοθεσίας που παραμένουν ως έχουν στην πρόταση νόμου. Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις (CGT, FO, FSU, Union syndicale Solidaires, UNEF, UNL, FIDL) στηρίζουν και δυναμώνουν όλες τις κινητοποιήσεις που θα γίνουν μεταξύ 17 και 24 Μαρτίου και επαναβεβαιώνουν το κάλεσμα για απεργιακή δράση στις 31 Μαρτίου για την άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου»
Περισσότερα [εδώ](#)

**«Η αντιμετώπιση της φτώχειας και της ανισότητας είναι ζωτικής σημασίας για την αντιμετώπιση της κρίσης»:
Η οικονομική έρευνα του ΟΟΣΑ για την Ελλάδα**

Σύμφωνα με την [οικονομική έρευνα του ΟΟΣΑ για την Ελλάδα](#), τα ποσοστά φτώχειας στη χώρα έχουν αγγίξει το ένα τρίτο του πληθυσμού από την εμφάνιση της κρίσης ενώ τονίζεται ότι απαιτούνται επιπλέον μέτρα για την αντιμετώπιση των αυξανόμενων ποσοστών παιδικής φτώχειας.

Μεταξύ των συστάσεων της έκθεσης είναι η θέσπιση επιδοτούμενων προγραμμάτων σχολικών γευμάτων στις φτωχές περιφέρειες, η δημιουργία ενός προγράμματος κοινωνικής στέγασης και η στοχευμένη στήριξη για την αντιμετώπιση του προβλήματος της έλλειψης στέγης και του υψηλού της κόστους.

Οι συστάσεις της έκθεσης που αναφέρονται στην ενίσχυση της ανάπτυξης με κοινωνικά *περιεκτικό* χαρακτήρα είναι: «η εφαρμογή *εγγυημένου κατώτατου εισοδήματος*», για τα υψηλά ποσοστά ανεργίας των νέων και την αυξημένη διάρκεια της η

έκθεση προτείνει «την επιτάχυνση του εκσυγχρονισμού του ΟΑΕΔ», και για το συνταξιοδοτικό το οποίο σύμφωνα με την εκτίμηση της «*παραμένει άδικο, ακριβό και περίπλοκο* συστήνεται η μεταρρύθμιση του με επανεξέταση των ειδικών καθεστώτων και η εισαγωγή της *βασικής σύνταξης με οικονομικά βιώσιμους όρους*».

Σε ότι αφορά την εργατική νομοθεσία η έκθεση αποτιμά ως θετικό ότι οι πρόσφατες μεταρρυθμίσεις στόχευσαν στην ελαστικοποίηση των σχέσεων όμως παραδέχεται ότι αυτό οδήγησε σε μείωση του κατώτατου μισθού από το 2011, κατά 1/3 σε ονομαστικούς όρους ενώ για τις οικονομικά πιο ευάλωτες ομάδες οι μειώσεις ήταν ακόμη μεγαλύτερες. Ο μέσος κατώτατος μισθός σήμερα βρίσκεται αρκετά κάτω από το μέσο κατώτατο των χωρών του ΟΟΣΑ. Περισσότερα [εδώ](#)

Οι εξελίξεις στον εργάσιμο χρόνο τον 21ο αιώνα: Εργάσιμος χρόνος και η ευρωπαϊκή νομοθεσία Eurofound (2016)

Η νέα μελέτη της ερευνητικής ομάδας του Ευρωπαϊκού Ιδρύματος για τη Βελτίωση των Συνθηκών Διαβίωσης και Εργασίας για τον εργάσιμο χρόνο στην Ευρώπη την περίοδο 1999–2014, συγκεντρώνει στοιχεία από τις ετήσιες εκθέσεις του Ιδρύματος, για κάθε χώρα ξεχωριστά και για διαφορετικούς τομείς της οικονομίας. Ένα από τα κύρια συμπεράσματα της έκθεσης είναι ότι η συμμόρφωση με τους κανονισμούς για τον εργάσιμο χρόνο και τα όρια των υπερωριών, είναι πιο αποτελεσματική όταν οι όροι είναι προϊόν διαδικασιών διαπραγμάτευσης μεταξύ των κοινωνικών εταίρων, παρά όταν καθορίζονται από τη νομοθεσία. Σε ότι αφορά τις εξελίξεις στο διάστημα μιας δεκαετίας, η ανάλυση των στοιχείων υποδεικνύει ότι σε γενικές γραμμές δεν υπήρξαν σημαντικές αλλαγές στον εργάσιμο χρόνο κατά την περίοδο αυτή. Η έκθεση περιλαμβάνει επίσης μια σύντομη ανάλυση των εξελίξεων στη δημόσια διοίκηση, όπου ο εβδομαδιαίος χρόνος εργασίας ήταν πιο σταθερός για τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες.

Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας με κύριο αίτημα την προοπτική μείωσης του αποτέλεσε και αποτελεί για τις περισσότερες συνδικαλιστικές οργανώσεις στην Ευρώπη, ένα από τα μέτρα – κλειδιά ενάντια στην αύξηση της ανεργίας, στην εργασιακή ασφάλεια και στη καλύτερη συμφιλίωση εργασιακού και οικογενειακού βίου. Στην Ελλάδα και τη Γερμανία οι συνδικαλιστικές συνομοσπονδίες υποστηρίζουν ότι η αύξηση του χρόνου εργασίας συνέβαλλαν στην αύξηση της ανεργίας, δεδομένου ότι εμποδίζουν την πρόσληψη νέων εργαζομένων ενώ συγχρόνως δημιουργούν επιπλέον κινδύνους για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων.

Η Συνομοσπονδία Συνδικάτων στη Σλοβακία έχει προτείνει τη μείωση του εβδομαδιαίου εργάσιμου χρόνου από τις 40 στις 35 ώρες προκειμένου να αμβλυνθούν οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης και για την καταπολέμηση της υψηλής ανεργίας. Σε αντίθεση, οι οργανώσεις των εργοδοτών στη Γαλλία, την Ιταλία και τη Λιθουανία υποστηρίζουν ότι η αυξημένη ευελιξία του εργάσιμου χρόνου (και της μεγαλύτερης διάρκειας της) εργάζονται είναι το μόνο μέσο για τη διασφάλιση της απασχόλησης. Οι εργοδότες στη Γαλλία υποστηρίζουν ότι η επίδραση στην αύξηση της απασχόλησης της μείωσης του χρόνου εργασίας στις 35 ώρες ήταν, στην καλύτερη περίπτωση, πολύ περιορισμένη. Ως εκ τούτου το ζήτημα της διευθέτησης του εργάσιμου χρόνου συνεχίζει να αποτελεί βασικό πόλο αντιθέσεων μεταξύ κοινωνικών εταίρων και διοίκησης.

Οι εξελίξεις στη Δημόσια Διοίκηση:

Η Δημόσια Διοίκηση διαφέρει σημαντικά στην ρύθμιση του εργάσιμου χρόνου από όλους τους κλάδους του ιδιωτικού τομέα κυρίως κατά το ότι η εφαρμογή της καθολικής εφαρμογής με βάση το νόμο αποτελεί το κύριο μοντέλο ρύθμισης για τις

περισσότερες χώρες.

Ο συμφωνημένος εργάσιμος χρόνος στη Δημόσια Διοίκηση παρουσιάζει μεγάλη σταθερότητα από το 1999 για την πλειονότητα των κρατών μελών. Συνοπτικά, τον λιγότερο εβδομαδιαίο εργάσιμο χρόνο είχαν η Ιταλία και η Ολλανδία (36 ώρες). Σε έξι χώρες (Βουλγαρία, Κροατία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Αυστρία και Σλοβενία) οι συμφωνημένες ώρες εργασίας

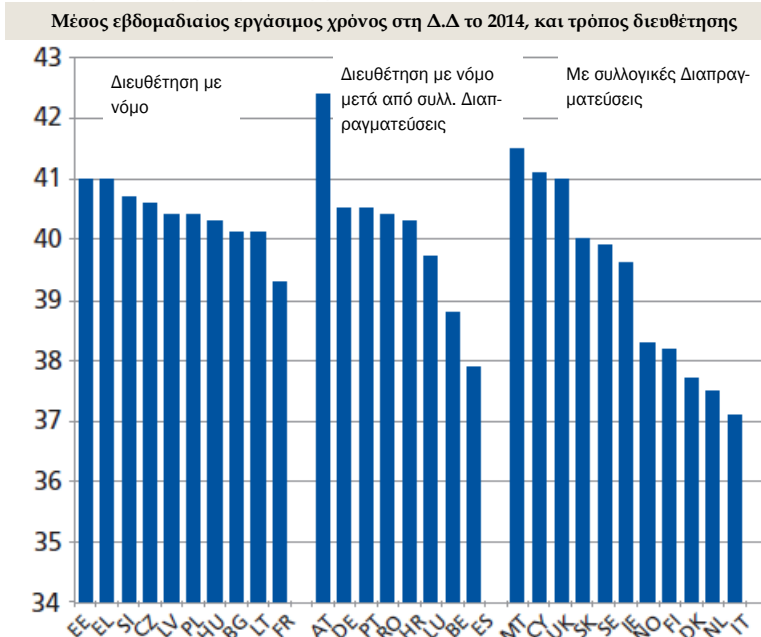
εβδομαδιαία στη ΔΔ είναι 40 ώρες ενώ για τις υπόλοιπες χώρες ο κυμαίνονται μεταξύ 37 με 39 ώρες. Σημαντικές μειώσεις μέσα σε αυτό το διάστημα που εξετάζει η έκθεση είχαν 3 χώρες όπου ο χρόνος εργασίας στο δημόσιο μειώθηκε στις 35 ώρες για την Γαλλία, στις 37,5 στη Σουηδία και στις 38 στη Σουηδία.

Στην Πορτογαλία, στο πλαίσιο των μέτρων της κυβέρνησης για μείωση του κόστους στο δημόσιο τομέα, η κανονική εβδομάδα εργασίας στη ΔΔ αυξήθηκε από το Σεπτέμβριο του 2013 από

35 σε 40 ώρες. Και ενώ τα συνδικάτα ηττήθηκαν στις προσπάθειές τους να αντιστρέψουν το μέτρο σε εθνικό επίπεδο, οι διαπραγματεύσεις στην Τοπική Αυτοδιοίκηση οδήγησαν σε 150 περίπου συμφωνίες που αποκατέστησαν το 35ωρο .

Επιπλέον, αυξήσεις στον εργάσιμο χρόνο στο Δημόσιο παρατηρούνται στην Ελλάδα (από το 2011 ο εβδομαδιαίος χρόνος αυξήθηκε από 37,5 σε 40 ώρες) και στην Ισπανία ως συνέπεια των άμεσων μονομερών αποφάσεων που λήφθηκαν για την αντιμετώπιση της οικονομικής ύφεσης. Στη Γερμανία επίσης από το 2005 παρατηρείται αύξηση των ωρών εργασίας στη ΔΔ ως αποτέλεσμα μεταρρυθμίσεων που έγιναν σε κλάδους του δημοσίου.

Κατεβάστε την έκθεση [εδώ](#)

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΣΕ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ 15-18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ: ΚΟΙΝΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ, ΜΟΡΦΩΣΗ, ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΙΡΗΝΗ

(Αναδημοσίευση από την ιστοσελίδα της ΟΛΜΕ)

Στις 15,16,17,18 Φλεβάρη, βρεθήκαμε στην Άγκυρα με την αποστολή των ευρωπαϊκών εκπαιδευτικών συνδικάτων μέσω της Etuce και της Education International. Ανταποκριθήκαμε με αυτό τον τρόπο σε

έκκληση της EgitimSen, του συνδικάτου εκπαιδευτικών της Τουρκίας, μέλους της KESK, να «δούμε με τα μάτια μας και να ακούσουμε με την ψυχή μας», τι συμβαίνει στο επίπεδο της εκπαίδευσης κι όχι μόνο μετά την αντιδραστική επίθεση της τουρκικής κυβέρνησης, ιδίως στις ΝΑ περιοχές. Έτσι ώστε να ενημερώσουμε τους λαούς μας και να συμβάλλουμε στη διαμόρφωση ενός ισχυρού κινήματος αλληλεγγύης απαιτώντας να μπει φραγμός

στις διώξεις και τις δολοφονίες και να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα στη δουλειά, στη δημοκρατία, στη μόρφωση και στη ζωή.

Ο αρχικός προορισμός της αποστολής ήταν το Ντιγιαρμπακίρ και οι πόλεις Σιλόπη και Νουσαϊμπίν, που έχουν υποστεί τις πιο καταστροφικές επιπτώσεις αυτής της επίθεσης. Η ETUCE και η EI, επέλεξαν τελικά ως προορισμό την Άγκυρα, επικαλούμενες λόγους επικινδυνότητας, παρά την αντίθετη άποψη αρκετών συμμετεχόντων. Στην δεκαεξαμελή αποστολή εκτός από την ΟΛΜΕ, συμμετείχαν εκπαιδευτικοί συνδικαλιστές από την Β. Κύπρο (DAU-SEN, ΚΤΟΕΟΣ, ΚΤΟΣ), τη Δανία (DLF), τη Γαλλία (SNES-FSU), τη Γερμανία (GEW), την Ολλανδία (Netherlands), τη Σουηδία (Lararforbundet) και την Αγγλία (NASUWT, EI/NUT).

Στα πλαίσια της αποστολής έγιναν συναντήσεις ενημέρωσης και συζήτησης με την EgitimSen, την επιτροπή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Τουρκίας, την Ένωση γιατρών Τουρκίας, με εκπαιδευτικούς που ήρθαν από το Ντιγιαρμπακίρ, τη Σιλόπη, τη Σιζρέ και τη Νουσαϊμπίν, με ακαδημαϊκούς που υπέγραψαν τη Διακήρυξη για την ειρήνη και διώκονται, με την αντιπροσωπεία της ΕΕ στην Τουρκία, με τη γερμανική πρεσβεία. Είχε ζητηθεί συνάντηση και με την τουρκική κυβέρνηση, που την αρνήθηκε.

Τοποθετηθήκαμε σαν ΟΛΜΕ σε όλες τις συναντήσεις πλην αυτής με την ΕΕ –όπου δεν καλεστήκαμε– και αυτής με την Γερμανική πρεσβεία –όπου συμμετείχαν τα μέλη της αποστολής από τη Γερμανία. Για τα αποτελέσματα αυτών των συναντήσεων ενημερωθήκαμε στην τελευταία

συνάντηση της αποστολής, πριν αναχωρήσουμε για το αεροδρόμιο. Ακόμη συμμετείχαμε στη συνέντευξη τύπου της αποστολής και δώσαμε ξεχωριστή συνέντευξη στο ειδησεογραφικό πρακτορείο DIHA, που μας ζητήθηκε.

Εκφράσαμε την αγωνιστική αλληλεγγύη των ελλήνων εκπαιδευτικών και τη συμφωνία μας στην ανάγκη κοινού αγώνα των λαών μας για τα εργασιακά και μορφωτικά δικαιώματα, για δημοκρατικά δικαιώματα, ελευθερίες και ειρήνη. Τοποθετηθήκαμε για την κατάσταση της πολεμικής κλιμάκωσης στην ΜΑ και τις τεράστιες ροές προσφύγων που δημιουργεί. Βάση της τοποθέτησής μας ήταν οι αποφάσεις των συνεδρίων της ΟΛΜΕ και κυρίως αυτή του ΔΣ και της ΓΣ Προέδρων για το προσφυγικό – μεταναστευτικό ζήτημα, της οποίας αντίγραφο στα αγγλικά επιδώσαμε.

Καταγγείλαμε την υποκρισία των υπεύθυνων της δημιουργίας του προβλήματος, «ΗΠΑ – ΕΕ – NATO- και την ιμπεριαλιστική πολιτική τους, στο όνομα των καπιταλιστικών κερδών, του ξεπεράσματος της κρίσης τους με ανακατανομή των αγορών, των ανταγωνισμών τους και των γεωπολιτικών τους συμφερόντων, που ευθύνονται για τους πολέμους και τις επεμβάσεις στην περιοχή, την ενίσχυση αντιδραστικών οργανώσεων (ISIS) και την καταστροφή και λεηλασία των πατρίδων του κόσμου. Πολιτική που ακολουθούν πιστά όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις και την ανατροπή της θεωρούμε πρώτη προϋπόθεση.

Το δυνάμωμα των αγώνων και οι κινητοποιήσεις για το σταμάτημα του πολέμου και των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στην περιοχή θεωρούμε ότι είναι ζήτημα πρώτης προτεραιότητας για όλο το λαϊκό κίνημα. Ενημερώσαμε ότι η ΟΛΜΕ μαζί με τον ελληνικό λαό απαιτούν και θα παλέψουν για: Να απεμπλακεί η χώρα από τους επιθετικούς και επεμβατικούς σχεδιασμούς των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων ΗΠΑ – NATO – ΕΕ και της πολιτικής τους και να μη συμμετέχει σε αποστολές και επεμβάσεις. Να προχωρήσει σε άμεση καταγγελία και κατάργηση των κανονισμών “Δουβλίνο 1” και “Δουβλίνο 2”, καθώς και της Συνθήκης Σένγκεν.

Να ληφθούν από την κυβέρνηση όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία της ζωής των προσφύγων, τον τερματισμό της πρακτικής των παράνομων απελάσεων και την εξασφάλιση της δυνατότητας να φτάσουν στις χώρες προορισμού τους.

Διαβάστε ολόκληρο το κείμενο [εδώ](#)

